

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9CoCsp/12/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1318200445
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1318200445.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Huszára a členiek senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a JUDr. Magdalény Florekovej v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanej: L. N., nar. XX.XX.XXXX, s pobytom Q. XXXX/XX, Bratislava, zastúpená OSPO Martin - OCHRANA SPOTREBITEĽA, IČO: 52 354 237, so sídlom J. Š. Šikuru 4850/1, Martin, o zaplatenie 913,41 € s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III č. k. 16Csp/7/2018-104 zo dňa 17. septembra 2020 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti o čiastočnom zastavení konania (výrok I.) **p o t v r d z u j e**.

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti (výrok II.) **z m e ň u j e** tak, že žalobu zamieta.

Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 77%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že : I. Súd zastavuje konanie v časti istiny v sume 110,28 € a príslušnej časti úroku z omeškania. II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 803,13 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 908,13 € od 31.01.2015 do 24. 10.2018, vo výške 5 % ročne zo sumy 883,13 € od 25.10.2018 do 05.12.2018, zo sumy 858,13 € od 06.12.2018 do 03.01.2019, zo sumy 833,13 € od 04.01.2018 do 30.01.2019 a zo sumy 803,13 € od 31.01.2019 do zaplatenia, a to všetko formou mesačných splátok vo výške 25 € mesačne, splatných vždy k 30. dňa toho ktorého mesiaca, počnúc právoplatnosťou rozsudku, pod následkom straty výhody splátok nezaplatením čo i len jednej splátky. III. Žalovaná je povinná v plnom rozsahu nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške, o ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením. IV. Súd nevracia žalobcovi zodpovedajúcu časť súdneho poplatku za žalobu.

1.1. Svoje rozhodnutie v časti zastavenia konania odôvodnil ustanoveniami § 145 ods. 2, § 146 ods. 1 C.s.p.. Prvoinštančný súd konanie v časti 110,28 € zastavil z dôvodu späťvzatia žaloby v tejto časti, pričom neskúmal, či žalovaný so späťvzatím súhlasí, nakoľko k späťvzatiu prišlo pred začatím pojednávania vo veci.

1.2. Vo zvyšnej časti svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 1 ods. 2, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 9, § 101 ods. 1, § 103, § 488, § 489, § 491 ods. 1, § 517 ods. 1 a 2, § 524 ods. 1, § 565 a § 657 Občianskeho zákonníka a § 1 ods. 1, ods. 2 a § 11 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej

len „zákon o spotrebiteľských úveroch“). Na základe vykonaného dokazovania mal prvoinštančný súd za preukázané, že dňa 15.11.2013 veriteľ ako právnická osoba podnikajúca v oblasti poskytovania úverov nebankovým spôsobom a žalovaná ako fyzická osoba - nepodnikateľ uzatvorili zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky, na základe ktorej boli žalovanej veriteľom prevedené na účet peňažné prostriedky vo výške 1000 €, ktoré sa zaviazala splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach vo výške 27,38 € spolu s poistením, pričom sadzba poistenia predstavovala hodnotu 2,9 % a výška mesačného poistného 0,77 €, celkové náklady spojené s pôžičkou predstavovali sumu 596,60 €, pri fixnej úrokovej sadzbe 22,20 %, RPMN 22,20 % a priemernej RPMN 46,06%. Žalovaná sa zaviazala vrátiť celkovú sumu 1.596,60 €. Z prehľadu splátok vyplýva, že žalovaná uhradila veriteľovi len sumu 351,92 €, pričom so splátkami sa približne dostávala do omeškania. Od splátky splatnej dňa 19.12.2014 neuhradila žiadnu splátku. Veriteľ predžalobnou upomienkou zo dňa 27.01.2015 vyzval žalovanú na zaplatenie neuhradených splátok v sume 79,36 € a zároveň ju upozornil na možnosť zosplatnenia celej poskytnutej pôžičky, ak dlh neuhradí do 05.03.2015. Žalovaná svoj dlh neuhradila, načo veriteľ dňa 25.03.2015 oznámil žalovanej zosplatnenie pôžičky s tým, že ju zároveň vyzval na zaplatenie sumy 956,74 €, z čoho istina pôžičky predstavovala sumu 948,13 €. Po zosplatnení žalovaná uhradila sumu v celkovej výške 456,92 €.

1.3. Súd prvej inštancie mal za nesporné, že medzi veriteľom a žalovanou vznikol uzavretím zmluvy podľa § 488, 489 ods. 1 a 491 Občianskeho zákonníka občianskoprávny záväzkový vzťah, ktorý podľa svojho obsahu zahŕňal podstatné znaky zmluvy o pôžičke podľa § 657 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na povahu zmluvných strán pri uzatváraní tejto zmluvy, išlo podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa okrem toho aplikoval aj osobitý predpis zákon o spotrebiteľských úveroch.

1.4. K námietke premlčania vnesenej zástupcom žalovanej, súd prvej inštancie uviedol, že dohoda medzi veriteľom a dlžníkom o splnení dlhu v splátkach (§ 565 OZ), dovoľuje veriteľovi aby od dlžníka požadoval vždy iba zaplatenie tej splátky, ktorá sa stala splatnou. Každá splátka predstavuje samostatné plnenie, čo je dôvodom, pre ktorý pre každú splátku začína plynúť premlčacia doba podľa § 101 Občianskeho zákonníka samostatne, a to od doby zročnosti jednotlivých splátok. V danej veci bol dátum splatnosti dohodnutý vždy na 20.deň toho - ktorého mesiaca. V takom prípade by premlčacia doba začala plynúť pre každú jednotlivú splátku, a to vždy od 21.dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. Zároveň ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka pripúšťa dohodu medzi veriteľom a dlžníkom, že nesplnením jednej zo splátok sa stane splatným celý dlh. V danej veci uvedené zmluvné dojedanie je obsiahnuté v bode 12.4. zmluvy o pôžičke. V takom prípade premlčacia trojročná doba pre právo na zaplatenie celého zostávajúceho dlhu začína plynúť odo dňa, keď sa stala splatnou celá nesplnená splátka. V spotrebiteľských zmluvách predstavuje modifikáciu ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, tak že podmieňuje stratu výhody splátok uplynutím trojmesačnej lehoty od omeškania dlžníka so zaplatením splátky a dlžník bol upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva na zaplatenie celej pohľadávky. Ak by veriteľ nevyužil svoje právo požadovať splatenie celého dlhu, bol by naďalej oprávnený požadovať len zaplatenie už splatnej splátky. Na základe toho dospel súd prvej inštancie k záveru, že veriteľ si uplatnil právo na zaplatenie zostávajúceho dlhu listom zo dňa 27.01.2015, doručenou žalovanej dňa 09.02.2015, ktorým upozornil žalovanú, že pokiaľ do 05.03.2015 neuhradí splátku splatnú v mesiaci 11/2014 využije právo úver zosplatniť. Oznámením zo dňa 25.03.2015 veriteľ oznámil žalovanej okamžitú splatnosť úveru v celom rozsahu, a to v sume 956,74 €. Žalobca postupoval v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalovaná neuhradil žiadnu ďalšiu splátku, preto mal veriteľ právo dlh zosplatniť a toto právo uplatniť do splatnosti najbližšej splátky. Žaloba bola podaná dňa 18.01.2018. Premlčané by podľa súdu prvej inštancie mali byť len splátky splatné k 20.11.2014, k 20.12.2014 a k 20.01.2015. Nárok z titulu zosplatnenia dlhu bol však uplatnený pred uplynutím trojročnej premlčacej doby, ktorá by uplynula 20.03.2018. Pokiaľ by prišlo k plynutiu premlčacej doby neuhradenej splátky splatnej v novembri 2014, tak vzhľadom na ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka by prišlo v rozpore so zákonom k posunutiu začatia plynutia premlčacej doby pred okamih splatnosti omeškaných splátok nasledujúcich po splatnosti prvej nezaplatennej splátky. Súd prvej inštancie na námietku premlčania celého dlhu neprihliadol, nakoľko lehota na uplatnenie nároku začala plynúť dňom zročnosti nesplnenej splátky pred zosplatnením celého dlhu, ktorý sa stal zročným dňa 25.03.2015, tzn. že by márne uplynula dňa 20.03.2018, pričom žaloba bola podaná na súde dňa 18.01.2018.

1.5. Ďalšie skutkové okolnosti vyhodnotil súd prvej inštancie ako nesporné. Súd prvej inštancie mal za to, že na žalobcu bola pohľadávka postúpená na základe zmluvy o postúpení pohľadávky podľa

§ 524 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie mal taktiež za preukázané, že žalovaná uhradila sumu 456,92 €. Žalovaná však nespĺnila povinnosť uhradiť nesplatený zostatok istiny úveru, ktorý je po zarátaní splátok po zosplatnení úveru vo výške 803,13 €. V tejto časti považoval súd prvej inštancie žalobu za dôvodnú.

1.6. Nakoľko žalovaná bola v omeškaní s plnením peňažného dlhu, súd priznal žalobcovi podľa § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. aj úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne a 5 % ročne. Pri určení výšky úrokov z omeškania vychádzal súd zo základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky.

1.7. Súd prvej inštancie zároveň prihliadol na žalovanou deklarované zlé majetkové a osobné pomery, ako aj súhlas žalobcu s úhradou dlhu formou mesačných splátok a preto v zmysle § 232 ods. 4 C.s.p. umožnil žalovanej, aby súdom uloženú povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 803,13 € spolu s úrokom z omeškania, splnila formou splátok po 25 € mesačne, splatnými k vždy k 30.dňu v mesiaci, počnúc právoplatnosťou rozsudku, pod následkom straty výhody splátok.

1.8. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 a 2 C.s.p.. Žalobca bol v konaní plne úspešný, a to aj v časti zastavenia konania, preto mu patrí náhrada trov konania v plnom rozsahu. O výške trov mal rozhodnúť súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

1.9. Vzhľadom na späťvzatie žaloby pred prvým pojednávaním vznikol žalobcovi nárok na vrátenie zodpovedajúcej časti súdneho poplatku. Súdny poplatok bol žalobcom zaplatený vo výške 54,50 € a súdny poplatok po späťvzati žaloby predstavuje sumu 48,50 €, tzn. rozdiel súdnych poplatkov je 6 €, a preto súd prvej inštancie nemohol vrátiť súdny poplatok, nakoľko po odpočítaní sumy 6,70 €, ktorou sa súdny poplatok kráti, by vyšiel záporný výsledok.

2. Proti výrokom I., II. a III. tohto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote žalovaná odvolanie, a to z dôvodu, že súd nesprávne právne posúdil otázku premlčania a žiadala vrátiť vec súdu prvej inštancie. V danom prípade bolo predčasná splatnosť vyhlásená dňa 19.03.2015. Z predžalobnej upomienky zo dňa 27.01.2015 vyplýva, že pôvodný veriteľ požadoval sumu 79,36 € a upozornil žalovanú, že ak nepríde do 05.03.2015 k úhrade splátky splatnej v novembri 2014 tak, úver bude zosplatnený. Premlčanie sa má podľa názoru žalovanej počítať od novembra 2014. Žaloba mala byť podaná v trojročnej premlčacej lehote teda do novembra 2017. Žaloba bola podaná až dňa 18.01.2018, teda celý dlh je premlčaný. Na podporu svojich argumentov ohľadom premlčania poukázala žalovaná na rozhodovacie prax súdov v Slovenskej republike (rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.06.2018, č. k. 6Co/26/2017, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 27.02.2018, č. k. 27Co/9/2018, rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 05.04.2017, č. k. 25Co/668/2015). Žalovaná uznáva, že zákonodarca skrátil premlčaciu lehotu o tri mesiace, nakoľko je potrebné podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka čakať tri mesiace, kým príde k zosplatneniu, avšak premlčacia doba nie je fixný inštitút a je možné stanoviť pre jednotlivé prípady premlčaciu dobu odlišne.

2.1. Žalovaná taktiež namietala, že súd nesprávne posúdil zmluvu o spotrebiteľskom úvere, nakoľko podľa žalovanej má byť úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov. V predmetnej zmluve nie je určito uvedená celková čiastka na zaplatenie a zročnosť jednotlivých splátok a termín konečnej splatnosti.

3. K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie v celom rozsahu za vecne správne. Súd prvej inštancie sa dostatočne vysporiadal so skutkovou aj právnou stránkou sporu. Odvolanie žalovanej je založené na opätovnej námietke premlčania. K rozhodnutiam uvedeným žalovanou žalobca uviedol, že názor v nich vyjadrený bol prekonaný zjednocujúcim stanoviskom Občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Košiciach vyjadrený v uznesení zo dňa 10.06.2020, č. k. 11Co/153/2019-126, podľa ktorého premlčacia doba začína plynúť až uplynutím 3 mesiacov od zročnosti splátky, ktorá vyvolala zosplatnenie dlhu. Žalobca je názoru, že nárok bol uplatnený v rámci trojročnej premlčacej doby a nie je teda premlčaný.

3.1. K námietkam vzťahujúcim sa k náležitostiam zmluvy o spotrebiteľskom úvere, poukazuje na závery rozsudku Súdného dvora Európskej únie zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Biróová. Rozloženie splátok v členení na istinu, úrok a poplatky priamo v

základných náležitostiach predstavuje rozpor s požiadavkou stručnosti, prehľadnosti a zrozumiteľnosti základných náležitostí úverovej zmluvy ako právneho úkonu. Súdny dvor vylúčil možnosť straty nároku na úroky a poplatky v prípade absencie rozdelenia úverovej splátky na jej jednotlivé zložky, t. j. na istinu, úroky a poplatky. Pokiaľ ide o termín konečnej splatnosti, tak tu je súd názoru, že postačujúce je uvedenie mesiaca a roku. Splatnosť jednotlivých splátok bola uvedená v čl. 6, bod 6.1, 6.2. a 6.3. zmluvných podmienok, kde bola dohodnutá k 20.dňu v mesiaci. Z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere je preukázané dojednanie termínov splatnosti úverových splátok a to v čl. 6, bod 6.1., 6.2. a 6.3. zmluvných podmienok úverovej zmluvy. Termín konečnej splatnosti uvedený ako 11/2018, čo aj priemernému spotrebiteľovi poskytuje relevantnú informáciu o splatnosti úveru. Článok 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48/ES je potrebné vykladať tak, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere obsahovala splatnosť každej splátky konkrétnym dátumom, pokiaľ je z podmienok bez ťažkostí identifikovať dátumy týchto splátok.

4. V replike žalovaná uviedla len, že popiera tvrdenia žalobcu a nesúhlasí s jeho vyjadrením a trvá na svojom odvolaní.

5. Žalobca nevyužil svoje právo a duliku k replike žalovanej nepodal.

6. Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. (t. j. vo výroku I. II.,III.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 a § 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je čiastočne dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej vyhovujúcej časti zmeniť podľa § 388 C.s.p., keďže súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil a v časti čiastočného zastavenia je potrebné rozsudok podľa § 387 C.s.p ako vecne správny potvrdiť.

7. Podľa § 145 ods. 2 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

7.1. Podľa § 146 ods. 1 C.s.p., súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

7.2. Zo spisového materiálu vyplýva, že žalobca podaním zo dňa 08.04.2020 vzal žalobu späť v časti istiny 110,28 € s prislúchajúcim prísľušenstvom. Uvedené späťvzatie žaloby bolo vykonané ešte pred prvým pojednávaním alebo predbežným prejednaním sporu. Vzhľadom na to, že späťvzatie žaloby je dispozičným úkonom žalobcu, ktorým nakladá s predmetom sporu, súd prvej inštancie mal povinnosť zastaviť konanie v časti späťvzatej istiny. S poukazom na ustanovenie § 146 ods. 2 C.s.p., súd prvej inštancie nemal povinnosť zisťovať súhlas žalovaného so späťvzatím. Žalovaný navyše ani v odvolaní nevysvetlil prečo nesúhlasí so späťvzatím žaloby. Nakoľko súd prvej inštancie postupoval v súlade so zákonom a dospel k vecne správne záveru, že konanie sa zastavuje v časti 110,28 €, odvolací súd uvedený rozsudok v napadnutom výroku I. podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil .

8. Následne odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti t.j. vo výroku II.

9. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

9.1. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

9.2. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

9.3. Podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na

základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

9.4. Podľa § 9 ods. 2 písm. f/ zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

9.5. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

10. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil tento skutkový stav, že právny predchodca žalobcu obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. a žalovaná uzavreli dňa 15.11.2013 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. poskytla žalovanej úver vo výške 1.000,-€ s úrokovou sadzbou 22,20 % ročne a výškou RPMN 22,90 % pri priemernej výške RPMN 46,06 % a žalovaná sa ho zaviazala splatiť v 60-tich mesačných splátkach vo výške 26,21 € (resp. 27,38 € s poistením). V čl. V zmluvy je uvedený: „Termín konečnej splatnosti (mesiac/rok): 11/2018“. V bode 6.2 Zmluvných podmienok, ktoré sú pripojené k zmluve, je uvedený: „Pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/alebo v Zmluve stanovené inak, sú Splátky splatné 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. Podľa bodu 12.4. Zmluvných podmienok spoločnosť má právo na vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru v prípade, ak je klient v omeškaní so zaplatením jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace a spoločnosť upozornila na uplatnenie tohto práva klienta 15 dní vopred.“

11. V konaní nebolo sporné, že žalovaná úverovú istinu vyčerpala. Rovnako nebolo sporné, že žalovaná do podania žaloby zaplatila splátky v súhrnnej výške 351,92 € a po podaní žaloby žalovaná uhradila ďalšie splátky spolu vo výške 105,-€. Celkovo tak žalovaná splnila splátky v sume 456,92 €. Právny predchodca žalobcu obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. v Predžalobnej upomienke zo dňa 27.01.2015 oznámila žalovanej, že eviduje nedoplatok 79,36 € a upozornila ju, že ak do 05.03.2015 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci november 2014, bude menovaná spoločnosť oprávnená úver zosplatiť. Listom zo dňa 25.03.2015 vyhlásila okamžitú splatnosť úveru a vyzvala žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy 956,74 €.

12. Odvolací súd sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie o tom, že posudzovaná zmluva má povahu spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj že ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom právny predchodca žalobcu vystupoval v postavení dodávateľa a žalovaná v postavení spotrebiteľa. Odvolací súd je názoru, že súd prvej inštancie ale nesprávne právne posúdil otázku premlčania žalovaného nároku.

13. Premlčanie je kvalifikované plynutie času, v dôsledku ktorého nárok (jeho súdnu vymáhateľnosť) možno odvrátiť námietkou premlčania. Použitie tejto námietky má za následok zánik nároku patriaceho k obsahu práva, t. j. zánik jeho súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho premlčané právo nemožno oprávnenému súdne priznať. V prejednávanej veci ide o spor vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Napriek tomu, že ide o zmluvu o úvere, ktorá je absolútnym obchodnoprávnym vzťahom, v súlade s § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka je v súvislosti s premlčaním nutné aplikovať pre spotrebiteľa priaznivejšie ustanovenia § 100 a nasl. Občianskeho zákonníka.

14. V posudzovanej veci bol dlh žalovanej splatný v splátkach, pričom právny predchodca žalobcu využil svoje právo vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru. Vzhľadom na skutočnosť, že premlčacia lehota začína plynúť v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka odo dňa splatnosti nesplnenej splátky, pre ktorú sa stal splatný celý dlh, pre posúdenie premlčania bolo rozhodujúce určiť, nespĺnenie ktorej splátky vyvolalo vyhlásenie okamžitej splatnosti celého dlhu. Podľa Zmluvných podmienok, ktoré boli súčasťou posudzovanej zmluvnej dokumentácie, boli jednotlivé splátky úveru splatné vždy 20. deň v mesiaci. Právny predchodca žalobcu spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. vyzval listom zo dňa 27.01.2015 žalovanú na úhradu nedoplatku vo výške 79,36 €. Súčasne v ňom upozornil žalovanú, že ak do 05.03.2015 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci november 2014, bude táto spoločnosť oprávnená zosplatiť celý úver. Z prehľadu splátok a úhrad predloženého žalobcom vyplýva, že žalovaná

od splatnosti prvej splátky dňa 20.12.2013 do 19.03.2015 poskytla veriteľovi v nepravidelných intervaloch štyri plnenia po 27,38 €, jedno plnenie vo výške 30 €, jedno plnenie vo výške 27,40 €, jedno plnenie vo výške 85 € a jedno plnenie vo výške 60 €, spolu 306,92 €, čo zodpovedá jedenástim celým splátkam a časti dvanástej splátky. Pritom v tomto období nadobudlo splatnosť dvanásť splátok úveru. Možno teda uzavrieť, že splátka splatná 20.11.2014, na ktorú spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. naviazala zosplatenie úveru, nebola žalovanou zaplatená. Menovaná spoločnosť následne listom zo dňa 25.03.2015 vyhlásila okamžitú splatnosť úveru. Postupovala pritom v súlade s bodom 12.4 Zmluvných podmienok, ktorý jej umožňoval vyhlásenie okamžitej splatnosti v prípade, ak je klient v omeškaní so zaplatením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace a spoločnosť upozornila na uplatnenie tohto práva klienta 15 dní vopred. Z dôkazov (listy zo dňa 27.01.2015 a 25.03.2015) predložených samotným žalobcom potom nepochybne vyplýva, že vyhlásenie okamžitej splatnosti celého dlhu viazal právny predchodca žalobcu na splátku splatnú dňa 20.11.2014, ktorá žalovanou nebola uhradená napriek jeho výzve. Od uvedeného dátumu začala plynúť trojročná premlčacia lehota, ktorá uplynula dňa 20.11.2017. Žaloba pritom bola podaná až dňa 18.01.2018, teda zjavne po uplynutí premlčacej lehoty.

15. Nemožno sa stotožniť a argumentáciou súdu prvej inštancie, že ak by mala začať plynúť premlčacia doba od nesplatennej splátky v novembri 2014, za situácie, že podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je potrebné dodržať lehotu troch mesiacov, by prišlo v rozpore so zákonom k posunutiu premlčacej doby. Uvedený argument nemá oporu v zákone vzhľadom na to, že ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka odlišne upravuje začatie plynutia premlčacej lehoty v prípadoch, kedy sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh podľa § 565 Občianskeho zákonníka. V tomto prípade začne plynúť premlčacia lehota (predčasne zosplateného dlhu) odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, t.j. v tomto prípade splátky, pre ktorej nesplnenie bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru. Je pritom nerozhodné, s akým časovým odstupom od splatnosti danej splátky k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru došlo. Je prirodzené a zákonodarca s tým počíta, že k vyhláseniu predčasnej splatnosti dlhu podľa § 565 Občianskeho zákonníka spravidla dôjde s určitým (väčším či menším) časovým odstupom odo dňa splatnosti nesplnenej splátky. Táto skutočnosť efektívne spôsobuje určité skrátenie premlčacej lehoty, avšak modifikácie premlčacej lehoty v osobitných prípadoch nie sú ničím v súkromnom práve neobvyklým, naopak sú predmetom úpravy ustanovení § 102 až 110 Občianskeho zákonníka. Možno teda uzavrieť, že špeciálne ustanovenie § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka ustanovuje moment začatia plynutia premlčacej lehoty (deň splatnosti nesplnenej splátky). Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka iba určuje dodatočné obmedzenie veriteľa (dodávateľa), ktorý musí s vyhlásením predčasnej splatnosti úveru čakať do uplynutia lehoty troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a súčasne mu ukladá povinnosť spotrebiteľa upozorniť v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Efektívne v prípade predčasne zosplatených dlhov vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv zákonodarca teda skrátil premlčaciu lehotu o najmenej tri mesiace, čo nie je, ako už bolo uvedené, v súkromnom práve nič neobvyklé a rozhodne to nie je dôvod uchýľovať sa ku komplikovaným a v konečnom dôsledku contra legem výkladovým konštrukciám, ku ktorým dospel súd prvej inštancie.

16. K argumentu žalobcu vyslovenom vo vyjadrení k odvolaniu, kde podľa jeho názoru zjednocujúce stanovisko občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Košiciach prekonalo závery rozhodnutí, ktoré uviedla žalovaná v odvolaní, odvolací súd uvádza, že existuje naopak aj viacero rozhodnutí odvolacích súdov, ktoré zaujali opačný názor. Okrem rozhodnutí, ktoré uviedla žalovaná a to rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.06.2018 sp. zn. 6Co/26/2017, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 27.02.2018 sp. zn. 27Co/9/2018, rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 05.04.2017 sp. zn. 25Co/668/2015, súd to aj rozsudky Krajského súdu v Bratislave vydané senátom 9Co a to rozsudok zo dňa 19.12.2019 sp. zn. 9Co/31/2019, zo dňa 25.2.2021 sp. zn. 9CoCsp/1/2021. Keďže odvolaciemu súdu nie sú známe žiadne rozhodnutia v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu, ktoré by vyslovili opačný názor ako bol vyslovený v rozhodnutiach Krajského súdu v Bratislave (senát 9Co), odvolací súd nevidí dôvod aby sa od svojho vysloveného právneho názoru odchýlil.

17. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že žalovanou v odvolaní namietané nesplnenie povinných náležitostí je v danom prípade dôvodné, nakoľko zmluva neobsahuje povinnú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f), a to termín konečnej splatnosti, ktorý je uvedený pre spotrebiteľa neurčito, a to len uvedením mesiaca a roku. Uvedená skutočnosť, je ale vzhľadom na spôsob rozhodnutia odvolacieho súdu bezvýznamná.

18. Z vyššie uvedeného vyplýva, že nárok uplatnený žalobou v tomto konaní je vzhľadom na dôvodne žalovanou namietané premlčanie práva žalobcu v celom rozsahu nedôvodný, odvolací súd preto zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti podľa § 388 C.s.p. tak, že žalobu v celom rozsahu zamietol.

19. O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 v spojení s § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 C.s.p.. Svojou žalobou sa žalobca domáhal celkovo zaplataenia vyčíslených položiek vo výške 913,41 €, pričom bol úspešný v rozsahu 105 € (úhrady žalovanej po podaní žaloby). Vo zvyšnej zastavenej časti 5,28 € zavinil zastavenie žalobca a vo zvyšku bola žaloba zamietnutá, preto v danom rozsahu dosiahla úspech žalovaná. Žalobca tak dosiahol úspech v rozsahu 11,50 % a žalovaná v rozsahu 88,50 %. Vzájomný pomer úspechu preto dosahuje 77 % (88,50 % - 11,50 %) v prospech žalovanej, ktorá má teda voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 77 %. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťeľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).